Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B**

SMĚRNICE RADY 92/42/EHS

ze dne 21. května 1992

o požadavcích na účinnost nových teplovodních kotlů na kapalná nebo plynná paliva

(Úř. věst. L 167, 22.6.1992, s. 17)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Směrnice Rady 93/68/EHS ze dne 22. července 1993	L 220	1	30.8.1993
►**M2**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ze dne 11. února 2004	L 52	50	21.2.2004
►**M3**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/32/ES ze dne 6. července 2005	L 191	29	22.7.2005
►**M4**	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/28/ES ze dne 11. března 2008	L 81	48	20.3.2008

▼B

SMĚRNICE RADY 92/42/EHS

ze dne 21. května 1992

o požadavcích na účinnost nových teplovodních kotlů na kapalná nebo plynná paliva

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 100a této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

ve spolupráci s Evropským parlamentem ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

vzhledem k tomu, že rozhodnutí 91/565/EHS ([4]) předpokládá podporu zvyšování energetické účinnosti ve Společenství na základě programu SAVE;

vzhledem k tomu, že je důležité podporovat opatření, jejichž cílem je postupné vytváření vnitřního trhu v období do 31. prosince 1992; že vnitřní trh zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu;

vzhledem k tomu, že usnesení Rady ze dne 15. ledna 1985 o zdokonalování programů úspory energie v členských státech ([5]) vyzývá členské státy, aby dále usilovaly o podporu racionálnějšího využívání energie dalším rozvojem integrovaných politik úspor energie a aby tam, kde je to potřebné, své úsilí zvýšily;

vzhledem k tomu, že se usnesení Rady ze dne 16. září 1986 týká nových cílů Společenství v energetické oblasti v roce 1995 a sbližování politik členských států ([6]), a zejména klade za cíl zvýšení účinnosti dosahované při konečné spotřebě energie nejméně o 20 %;

vzhledem k tomu, že podle článku 130r Smlouvy je cílem Společenství v oblasti životního prostředí zajištění obezřetného a racionálního využívání přírodních zdrojů;

vzhledem k tomu, že je vhodné, aby návrhy na sbližování ustanovení právních a správních předpisů členských států týkajících se zdraví, bezpečnosti, ochrany životního prostředí a ochrany spotřebitele vycházely z vysoké úrovně ochrany;

vzhledem k tomu, že by podle usnesení Rady ze dne 21. června 1989 „mělo Společenství věnovat náležitou pozornost potenciální změně klimatu v souvislosti se skleníkovým efektem“ ([7]) a podle závěrů Rady ze dne 29. října 1990 by emise CO_2 měly být v roce 2000 v celém Společenství stabilizovány na úrovni z roku 1990;

vzhledem k tomu, že význam odvětví domácností a služeb, na který připadá převážný podíl konečné spotřeby energie ve Společenství, je značný;

vzhledem k tomu, že toto odvětví bude mít ještě větší význam díky trendům směřujícím k rozšíření ústředního vytápění a obecnému zvyšování tepelné pohody;

vzhledem k tomu, že vyšší účinnost kotlů je v zájmu spotřebitele; že úspora energie znamená menší dovoz uhlovodíků; že snížení závislosti Společenství v oblasti energie bude mít příznivý dopad na jeho obchodní bilanci;

([1]) Úř. věst. C 292, 22.11.1990, s. 8.
([2]) Úř. věst. C 129, 20.5.1991, s. 97 a Úř. věst. C 94, 13.4.1992.
([3]) Úř. věst. C 102, 18.4.1991, s. 46.
([4]) Úř. věst. L 307, 8.11.1991, s. 34.
([5]) Úř. věst. C 20, 22.1.1985, s. 1.
([6]) Úř. věst. C 241, 25.9.1986, s. 1.
([7]) Úř. věst. C 183, 20.7.1989, s. 4.

▼B

vzhledem k tomu, že směrnice Rady 78/170/EHS ze dne 13. února 1978 o účinnosti zdrojů tepla pro vytápění a přípravu teplé užitkové vody v nových nebo stávajících neprůmyslových budovách a izolace rozvodů tepla a teplé užitkové vody pro domácnosti v nových neprůmyslových budovách ([1]) vedla ke vzniku podstatně rozdílných úrovní účinnosti v jednotlivých členských státech;

vzhledem k tomu, že požadavek vysoké účinnosti teplovodních kotlů sníží rozsah technických vlastností zařízení uváděného na trh, což usnadní sériovou výrobu a dosažení úspor z rozsahu; protože neexistuje předpis stanovující dostatečně náročné požadavky na energetickou účinnost, mohlo by dojít po vytvoření vnitřního trhu ke značnému poklesu úrovně účinnosti tepelných zařízení tím, že by se na trh dostaly kotle s nízkou účinností;

vzhledem k tomu, že se místní klimatické podmínky a vlastnosti budov z energetického hlediska a z hlediska jejich obývání ve Společenství značně liší; že členské státy musí při stanovování podmínek pro uvádění kotlů do provozu podle této směrnice brát tyto rozdíly v úvahu; že uvedené okolnosti opravňují k tomu, aby členské státy, ve kterých jsou ke dni přijetí této směrnice ve velkém rozsahu instalovány přídavné teplovodní výměníky a kotle určené k instalaci v obytném prostoru, nadále mohly v přesně stanovených mezích povolovat uvádění těchto kotlů na svůj trh a do provozu; že by tato úprava měla podléhat zvláštnímu dohledu Komise;

vzhledem k tomu, že se tato směrnice, jejímž cílem je odstranění technických překážek vztahujících se k účinnosti kotlů, musí řídit novým přístupem podle rozhodnutí Rady ze dne 7. května 1985 ([2]), které výslovně stanoví, že harmonizace právních předpisů se omezí na přijetí základních požadavků prostřednictvím směrnic vycházejících z článku 100 Smlouvy o EHS, kterým musí výrobky uváděné na trh vyhovovat, a že „tyto základní požadavky musí být dostatečně přesně formulovány, aby vytvořily právně závazné a vymahatelné povinnosti a umožnily certifikačním orgánům certifikovat výrobky uznané za vyhovující těmto požadavkům, pokud pro ně neexistují normy“;

s ohledem na směrnici 83/189/EHS ([3]) o postupu při poskytování informací v oblasti technických norem a předpisů;

s ohledem na rozhodnutí 90/683/EHS ([4]) o modulech pro různé fáze postupů posuzování shody, které jsou určeny k použití ve směrnicích technické harmonizace;

vzhledem k tomu, že by kotle, které splňují požadavky na účinnost, měly být opatřeny značkou CE, případně dalšími značkami, které jim umožní v rámci Společenství volný pohyb a uvedení do provozu v souladu s jejich určeným účelem;

s ohledem na směrnici 89/106/EHS ([5]) o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se stavebních výrobků;

vzhledem k tomu, že by požadavky na účinnost podporující racionální využívání energie, které stanoví směrnice Rady 90/396/EHS ze dne 29. června 1990 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se spotřebičů plynných paliv ([6]), měly být stanoveny pro kotle na plynná paliva podle této směrnice,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

([1]) Úř. věst. L 52, 23.2.1978, s. 32. Směrnice ve znění směrnice 82/885/EHS (Úř. věst. L 378, 31.12.1982, s. 19).
([2]) Úř. věst. C 136, 4.6.1985, s. 1.
([3]) Úř. věst. L 109, 26.4.1983, s. 8. Směrnice naposledy pozměněná rozhodnutím 90/230/EHS (Úř. věst. L 128, 18.5.1990, s. 15).
([4]) Úř. věst. L 380, 31.12.1990, s. 13.
([5]) Úř. věst. L 40, 11.2.1989, s. 12.
([6]) Úř. věst. L 196, 26.7.1990, s. 15.

▼B

Článek 1

Tato směrnice, která je součástí programu SAVE na podporu zvyšování energetické účinnosti ve Společenství, stanoví požadavky na účinnost použitelné pro nové teplovodní kotle na kapalná nebo plynná paliva o jmenovitém výkonu nejméně 4 kW a nejvíce 400 kW (dále jen „kotle“).

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí:

— *kotlem:* kombinovaná jednotka skládající se z kotlového tělesa a hořáku, konstruovaná tak, že teplo vzniklé spalováním je předáváno vodě,

— *spotřebičem:*

  — kotlové těleso určené ke spojení s hořákem,

  — hořák určený ke spojení s kotlovým tělesem,

— *jmenovitým výkonem (vyjádřeným v kW)*: největší tepelný výkon stanovený a zaručený výrobcem, kterého lze dosáhnout při trvalém provozu a při tepelné účinnosti uvedené výrobcem,

— *tepelnou účinností (vyjádřenou v %)*: poměr mezi teplem předaným kotlové vodě a součinem výhřevnosti při konstantním tlaku paliva a spotřeby paliva za jednotku času,

— *částečným zatížením (vyjádřeným v %):* poměr mezi užitečným výkonem kotle, který je provozován přerušovaně nebo při výkonu nižším, než je jmenovitý výkon, a tímto jmenovitým výkonem,

— *průměrnou teplotou kotlové vody:* průměr hodnot teploty vody na vstupu a výstupu z kotle,

— *standardním kotlem:* kotel, u něhož průměrná teplota vody může být omezena jeho konstrukcí,

— *přídavným teplovodním výměníkem:* kotel určený k zásobování systému ústředního vytápění a k instalování do odtahu spalin z topeniště jako součást kombinace přídavný teplovodní výměník/plynové topeniště,

— *nízkoteplotním kotlem:* kotel, který lze provozovat nepřetržitě při teplotě vstupní vody 35 až 40 °C, v němž případně může za určitých okolností dojít ke kondenzaci, včetně kondenzačních kotlů na kapalná paliva,

— *kondenzačním kotlem na plynná paliva:* kotel konstruovaný tak, že v něm trvale dochází ke kondenzaci značné části vodní páry obsažené ve spalinách,

— *kotlem určeným k instalaci v obytném prostoru:* kotel o jmenovitém výkonu nižším než 37 kW konstruovaný tak, že sáláním tepla z vnějšího pláště vytápí tu část obytného prostoru, v níž je instalován; má otevřenou expanzní nádobou, dodávka teplé vody se uskutečňuje samotížným oběhem; na vnější stěně těchto kotlů musí být výslovně udáno, že jsou určeny výlučně k instalaci v obytném prostoru.

Článek 3

1. Tato směrnice se nevztahuje na:

— teplovodní kotle, které mohou spalovat různá paliva, včetně pevných paliv,

— zařízení pro okamžitou přípravu teplé užitkové vody (průtokové ohřívače),

▼B

— kotle konstruované tak, že jsou schopny spalovat paliva, jejichž vlastnosti se značně liší od vlastností běžně dodávaných kapalných nebo plynných paliv (průmyslový odpadní plyn, bioplyn apod.),

— sporáky a spotřebiče určené zejména k vytápění prostoru, v němž jsou instalovány, jejichž vedlejší funkcí je také dodávka teplé vody pro ústřední vytápění a dodávka teplé užitkové vody,

— spotřebiče o jmenovitém výkonu menším než 6 kW pro dodávku teplé užitkové vody pomocí zásobníkového systému se samotížným oběhem,

— kotle vyráběné kusově,

▼M2

— kogenerační jednotky definované ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ze dne 11. února 2004 o podpoře kombinované výroby založené na poptávce po užitečném teple na vnitřním trhu s energií ([1]).

▼B

2. U kombinovaných kotlů, tj. kotlů určených k vytápění místností a k přípravě teplé užitkové vody, se požadavky na účinnost podle čl. 5 odst. 1 týkají pouze funkce vytápění.

Článek 4

▼M1

1. Členské státy nesmějí na svém území zakazovat, omezovat nebo bránit uvádění na trh nebo do provozu spotřebičů a kotlů, které jsou ve shodě s ustanoveními této směrnice a jsou opatřeny označením CE podle článku 7, které vyjadřuje shodu se všemi ustanoveními této směrnice včetně postupů posuzování shody podle článků 7 a 8, pokud není uvedeno jinak ve Smlouvě nebo jiných směrnicích či předpisech Společenství.

▼B

2. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily, že kotle nemohou být uvedeny do provozu, pokud nesplňují požadavky na účinnost podle čl. 5 odst. 1 a podmínky pro uvádění do provozu stanovené členskými státy na základě místních klimatických podmínek a vlastností budov z energetického hlediska a z hlediska jejich obývání.

3. Členské státy, v nichž byly ke dni přijetí této směrnice v širokém rozsahu instalovány přídavné teplovodní výměníky a/nebo kotle určené k instalaci do obytných prostor, však budou nadále schvalovat jejich uvádění do provozu za předpokladu, že jejich účinnost jak při jmenovitém výkonu, tak při částečném zatížení 30 % je nejvýše o 4 % nižší než účinnost stanovená v čl. 5 odst. 1 pro standardní kotle.

4. Komise soustavně sleduje účinky ustanovení odstavců 2 a 3 a ve zprávě předložené podle článku 10 provádí jejich analýzu. Za tímto účelem členské státy předají Komisi veškeré požadované informace, aby Komise mohla Radě podle článku 10 předložit návrhy změn, kterými se za všech okolností zajistí účinné využití energie a volný pohyb kotlů ve Společenství.

▼M1

5. a) Pokud se na kotle vztahují jiné směrnice, které se týkají jiných hledisek a v nichž se rovněž stanoví připojení označení CE, pak toto označení vyjadřuje, že u dotyčných kotlů je předpoklad shody také s ustanoveními těchto jiných směrnic.

b) Pokud však jedna nebo několik takových směrnic výrobci dovoluje, aby v průběhu přechodného období zvolil, který režim použije, pak označení CE vyjadřuje shodu pouze se směrnicemi,

([1]) Úř. věst. L 52, 21.2.2004, s. 50.

▼M1

které výrobce použil. V tomto případě musí být v dokumentech, upozorněních nebo návodech požadovaných dotyčnými směrnicemi a přiložených k daným kotlům uveden seznam použitých směrnic, jak byly zveřejněny v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

▼B

Článek 5

1. Kotle musí splňovat tyto požadované hodnoty tepelné účinnosti:

— při jmenovitém výkonu, tj. za provozu při jmenovitém výkonu P_n vyjádřeném v kW, a při průměrné teplotě kotlové vody 70 °C

a

— při částečném zatížení, tj. za provozu při 30 % částečném zatížení, a při průměrné teplotě kotlové vody lišící se v závislosti na typu kotle.

Požadavky na účinnost, které musí být splněny, jsou uvedeny v následující tabulce:

Typ kotle	Rozsah výkonu	Účinnost při jmenovitém výkonu		Účinnost při částečném zatížení	
	kW	Průměrná teplota kotlové vody (°C)	Požadovaná hodnota účinnosti (%)	Průměrná teplota kotlové vody (°C)	Požadovaná hodnota účinnosti (%)
Standardní kotle	4 až 400	70	$\geq 84 + 2 \log P_n$	≥ 50	$\geq 80 + 3 \log P_n$
Nízkoteplotní kotle (*)	4 až 400	70	$\geq 87{,}5 + 1{,}5 \log P_n$	40	$\geq 87{,}5 + 1{,}5 \log P_n$
Kondenzační kotle na plynná paliva	4 až 400	70	$\geq 91 + 1 \log P_n$	30 (**)	$\geq 97 + 1 \log P_n$

(*) Včetně kondenzačních kotlů na kapalná paliva.
(**) Teplota vratné kotlové vody.

2. Harmonizované normy týkající se požadavků této směrnice, vypracované na základě pověření Komise v souladu se směrnicí 83/189/EHS a 88/182/EHS ([1]), stanoví mimo jiné metody ověřování platné pro výrobu a měření. V požadavcích na účinnost musí být zahrnuty vhodné tolerance.

▼M3

———————

▼B

Článek 7

1. Členské státy předpokládají, že kotle, které jsou v souladu s harmonizovanými normami, jejichž čísla byla zveřejněna v *Úředním věstníku Evropských společenství* a k nimž členské státy zveřejnily čísla vnitrostátních norem přebírajících tyto harmonizované normy, jsou ve shodě se základními požadavky na účinnost podle čl. 5 odst. 1. Tyto kotle musí být opatřeny ►M1 označení CE ◄ podle bodu 1 přílohy I a musí k nim být přiloženo ES prohlášení o shodě.

2. Shoda sériově vyráběných kotlů se osvědčuje:

— přezkoušením účinnosti typu kotle v souladu s modulem B popsaným v příloze III,

([1]) Úř. věst. L 81, 26.3.1988, s. 75.

▼B

— prohlášením o shodě se schváleným typem v souladu s moduly C, D nebo E popsaným v příloze IV.

U kotlů na plynná paliva jsou postupy posuzování shody jejich účinnosti shodné s postupy posuzování shody s požadavky na bezpečnost stanovenými ve směrnici 90/396/EHS o sbližování právních předpisů členských států týkajících se spotřebičů plynných paliv.

3. Spotřebiče prodávané samostatně musí být před uvedením na trh opatřeny ►M1 označení CE ◄ a musí k nim být přiloženo ES prohlášení o shodě, které stanoví parametry umožňující po montáži těchto spotřebičů dosáhnout hodnot účinnosti uvedených v čl. 5 odst. 1.

▼M1

4. Označením shody CE s požadavky této směrnice a s jinými ustanoveními týkajícími se udělování označení CE, jakož i informacemi podle přílohy I se opatřují kotle viditelným, čitelným a nesmazatelným způsobem. Je zakázáno opatřovat tyto výrobky označeními, která by mohla třetí strany uvádět v omyl, pokud jde o význam a tvar označení CE. Kotle a spotřebiče mohou být opatřeny jakýmkoli jiným označením, pokud tím nebude snížena viditelnost a čitelnost označení CE.

5. a) Jestliže členský stát zjistí, že kotel byl označením CE opatřen neoprávněně, výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství ho uvede do shody s ustanoveními týkajícími se označení CE a zamezí dalšímu porušování předpisů za podmínek stanovených členským státem;

b) pokud neshoda trvá, členský stát přijme veškerá vhodná opatření, aby omezil nebo zakázal uvádění dotyčného výrobku na trh nebo zajistil jeho stažení z trhu a uvědomí o tom Komisi a ostatní členské státy.

▼B

Článek 8

▼M1

1. Členské státy oznámí Komisi a ostatním členským státům subjekty, které pověřily prováděním postupů podle článku 7, spolu se zvláštními úkoly, jejichž plněním byly tyto subjekty pověřeny, a identifikačními čísly, která jim byla Komisí již dříve přidělena.

Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* seznam oznámených subjektů s uvedením jejich identifikačních čísel a úkolů, pro které byly oznámeny. Komise zajistí průběžnou aktualizaci tohoto seznamu.

▼B

2. Členské státy použijí pro jmenování těchto subjektů minimální kritéria stanovená v příloze V. Subjekty, které splňují kritéria stanovená v příslušných harmonizovaných normách, se považují za subjekty splňující kritéria stanovená v uvedené příloze.

3. Členský stát, který oznámil určitý subjekt, je povinen toto oznámení odvolat, jestliže zjistí, že daný subjekt již nesplňuje kritéria podle odstavce 2. Neprodleně o tom uvědomí ostatní členské státy a oznámení odvolá.

Článek 9

1. Členské státy do1. ledna 1993 přijmou a zveřejní právní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Členské státy použijí tyto předpisy ode dne 1. ledna 1994.

▼B

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy povolí, aby do 31. prosince 1997 byly uváděny na trh a do provozu spotřebiče, které vyhovují vnitrostátním předpisům platným na jejich území ke dni přijetí této směrnice.

Článek 10

Za tři roky od provedení této směrnice předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dosažených výsledcích. Zpráva bude doplněna návrhy na případné změny této směrnice vyplývající z těchto výsledků a z technického pokroku.

▼M3

Článek 10a

Tato směrnice je prováděcím opatřením ve smyslu článku 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/32/ES ze dne 6. července 2005 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign energetických spotřebičů ([1]) s ohledem na energetickou účinnost během používání podle zmíněné směrnice, a lze ji změnit nebo zrušit ►M4 v souladu s čl. 19 odst. 3 směrnice 2005/32/ES ◄.

▼B

Článek 11

Tato směrnice je určena členským státům.

([1]) Úř. věst. L 191, 22.7.2005, s. 29.

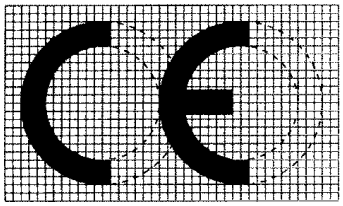
▼M1

PŘÍLOHA I

OZNAČENÍ SHODY CE A DOPLŇUJÍCÍ ZVLÁŠTNÍ OZNAČENÍ

1. **Označení shody CE**

— Označení shody CE se skládá z iniciál „CE“ v tomto tvaru:

— Pokud je označení CE zmenšeno nebo zvětšeno, musí být zachovány vzájemné poměry dané mřížkou na výše uvedeném obrázku.

— Jednotlivé části označení CE musí mít zásadně stejnou výšku, která nesmí být menší než 5 mm.

▼M3

_____

_____

▼B

PŘÍLOHA III

Modul B: ES přezkoušení typu

1. Tento modul popisuje část postupu, při níž oznámený subjekt zjišťuje a osvědčuje, že reprezentativní vzorek předpokládané výroby splňuje ustanovení této směrnice, která se na něj vztahují.

2. Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství podá u oznámeného subjektu, který si zvolil, žádost o ES přezkoušení typu.

   Žádost musí obsahovat:

   — jméno a adresu výrobce, a pokud žádost podává zplnomocněný zástupce, také jeho jméno a adresu,

   — písemné prohlášení, že stejná žádost nebyla podána u jiného oznámeného subjektu,

   — technickou dokumentaci podle bodu 3.

   Žadatel dá oznámenému subjektu k dispozici reprezentativní vzorek předpokládané výroby (dále jen „typ“). Oznámený subjekt může požadovat další vzorky, jestliže to programu zkoušek vyžaduje.

3. Technická dokumentace musí umožňovat posouzení shody spotřebiče s požadavky této směrnice. Technická dokumentace musí v míře nezbytné pro takové posouzení zahrnovat návrh, výrobu a fungování spotřebiče a v míře nezbytné pro posouzení musí obsahovat:

   — celkový popis typu výrobku,

   — koncepční návrh a výrobní výkresy a schémata součástí, podsestav, obvodů atd.,

   — popisy a vysvětlivky potřebné pro pochopení uvedených výkresů, schémat a fungování výrobku,

   — seznam norem podle čl. 5 odst. 2, které byly zcela nebo zčásti použity, a popisy řešení zvolených pro splnění základních požadavků stanovených touto směrnicí, pokud nebyly použity normy podle článku 5,

   — výsledky konstrukčních výpočtů, provedených kontrol atd.,

   — protokoly o zkouškách.

4. Oznámený subjekt:

   4.1 přezkoumá technickou dokumentaci, ověří, zda byl typ vyroben ve shodě s technickou dokumentací, a určí součásti, které byly navrženy v souladu s příslušnými ustanoveními norem podle čl. 5 odst. 2, jakož i součásti, které byly navrženy, aniž byla použita příslušná ustanovení těchto norem;

   4.2 provede nebo dá provést příslušné kontroly a nezbytné zkoušky, aby zjistil, zda v případě, kdy nebyly použity normy podle čl. 5 odst. 2, řešení zvolená výrobcem splňují základní požadavky této směrnice;

   4.3 provede nebo dá provést příslušné kontroly a nezbytné zkoušky, aby zjistil, zda v případě, kdy výrobce zvolil použití příslušných norem, byly tyto normy skutečně použity;

   4.4 dohodne se žadatelem místo, kde budou kontroly a nezbytné zkoušky provedeny.

5. Pokud typ splňuje ustanovení směrnice, oznámený subjekt vydá žadateli certifikát ES přezkoušení typu. Certifikát musí obsahovat jméno a adresu výrobce, závěry přezkoušení a údaje nezbytné k identifikaci schváleného typu.

   K certifikátu musí být přiložen seznam důležitých částí technické dokumentace, jehož jednu kopii uchovává oznámený subjekt.

   Odmítne-li oznámený subjekt vydat výrobci nebo jeho zplnomocněnému zástupci usazenému ve Společenství certifikát ES přezkoušení typu, tuto skutečnost podrobně odůvodní.

   Musí být stanoven postup pro odvolací řízení.

6. Žadatel informuje oznámený subjekt, u kterého je k dispozici technická dokumentace týkající se certifikátu ES přezkoušení typu, o všech změnách schváleného spotřebiče, které musí být znovu schváleny, jestliže tyto změny mohou ovlivnit shodu se základními požadavky nebo s podmínkami předepsanými

▼B

pro jeho používání. Toto dodatečné schválení se vydává formou dodatku k původnímu certifikátu ES přezkoušení typu.

7. Každý oznámený subjekt sdělí ostatním oznámeným subjektům příslušné informace týkající se certifikátů ES přezkoušení typu a dodatků, které vydal a které odňal.

8. Ostatní oznámené subjekty mohou obdržet kopie certifikátů ES přezkoušení typu a/nebo jejich dodatků. Přílohy k certifikátům musí být uchovávány k dispozici ostatním oznámeným subjektům.

9. Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství spolu s technickou dokumentací uchovává také kopie certifikátů ES přezkoušení typu a jejich dodatků po dobu nejméně 10 let po vyrobení posledního výrobku.

   Není-li výrobce ani jeho zplnomocněný zástupce usazen ve Společenství, povinnost uchovávat technickou dokumentaci k dispozici má osoba, která uvádí výrobek na trh Společenství.

▼B

PŘÍLOHA IV

Modul C: shoda s typem

1. Tento modul popisuje část postupu, při níž výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství zajišťuje a prohlašuje, že dané spotřebiče jsou ve shodě s typem popsaným v certifikátu ES přezkoušení typu a splňují požadavky směrnice, které se na ně vztahují. ►M1 Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství opatří každý spotřebič označením CE a vypracuje písemné prohlášení o shodě. ◄

2. Výrobce přijme veškerá nezbytná opatření, aby výrobní proces zajišťoval shodu vyráběných spotřebičů s typem popsaným v certifikátu ES přezkoušení typu a s požadavky směrnice, které se na ně vztahují.

3. Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce uchovává kopii prohlášení o shodě po dobu nejméně 10 let po vyrobení posledního výrobku.

   Není-li výrobce ani jeho zplnomocněný zástupce usazen ve Společenství, uchovává technickou dokumentaci k dispozici osoba, která uvádí výrobek na trh Společenství.

4. Oznámený subjekt zvolený výrobcem provádí nebo dá provádět kontroly výrobků v náhodně zvolených intervalech. Oznámený subjekt odebere na místě odpovídající vzorek hotových výrobků, který musí být zkontrolován a podroben odpovídajícím zkouškám stanoveným v příslušné normě (normách) podle čl. 5 odst. 2 nebo rovnocenným zkouškám s cílem ověřit shodu výrobku s příslušnými požadavky směrnice. V případě, kdy jeden nebo více vzorků kontrolovaných výrobků není ve shodě, oznámený subjekt přijme příslušná opatření.

Modul D: zabezpečování jakosti výroby

1. Tento modul popisuje postup, kterým výrobce, který plní povinnosti podle bodu 2, zajišťuje a prohlašuje, že dané spotřebiče jsou ve shodě s typem popsaným v certifikátu ES přezkoušení typu a splňují požadavky této směrnice. ►M1 Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství opatří každý spotřebič označením CE a vypracuje písemné prohlášení o shodě. Označení CE je doplněno identifikačním číslem oznámeného subjektu odpovědného za kontroly podle bodu 4. ◄

2. Výrobce používá schválený systém jakosti pro výrobu, výstupní kontrolu a zkoušení spotřebičů podle bodu 3. Výrobce podléhá dozoru podle bodu 4.

3. *Systém jakosti*

3.1 Výrobce podá u oznámeného subjektu, který si zvolil, žádost o posouzení systému jakosti pro dané spotřebiče.

   Žádost musí obsahovat

   — všechny příslušné informace o předpokládané kategorii spotřebičů,

   — dokumentaci systému jakosti,

   — technickou dokumentaci schváleného typu a kopii certifikátu ES přezkoušení typu.

3.2 Systém jakosti musí zabezpečovat shodu spotřebičů s typem popsaným v certifikátu ES přezkoušení typu a s požadavky této směrnice, které se na ně vztahují.

   Všechny podklady, požadavky a předpisy používané výrobcem musí být systematicky a uspořádaně dokumentovány ve formě písemných koncepcí, postupů a návodů. Tato dokumentace systému jakosti musí umožňovat jednoznačný výklad programů jakosti, plánů jakosti, příruček jakosti a záznamů o jakosti.

   Dokumentace systému jakosti musí obsahovat zejména přiměřený popis

   — cílů jakosti a organizační struktury, odpovědností a pravomocí vedení, pokud jde o jakost spotřebičů,

   — výrobního procesu, postupů při řízení a zabezpečování jakosti a systematických opatření, která budou použita,

   — kontrol a zkoušek, které budou provedeny před výrobou, během výroby a po výrobě, s uvedením jejich četnosti,

▼B

— záznamů o jakosti, např. protokolů o kontrolách, výsledků zkoušek, údajů o kalibraci, zpráv o kvalifikaci příslušných pracovníků atd.,

— prostředků umožňujících dozor nad dosahováním požadované jakosti spotřebičů a nad efektivním fungováním systému jakosti.

3.3 Oznámený subjekt posoudí systém jakosti s cílem určit, zda splňuje požadavky podle bodu 3.2. U systémů, které používají příslušnou harmonizovanou normu, se shoda s těmito požadavky předpokládá. V týmu auditorů musí být alespoň jeden člen, který má zkušenosti s posuzováním technologie daného výrobku. Součástí posouzení musí být inspekční prohlídka v provozních prostorách výrobce.

Rozhodnutí musí být oznámeno výrobci. Oznámení musí obsahovat závěry kontrol a odůvodněné rozhodnutí o posouzení.

3.4 Výrobce se zaváže, že bude plnit povinnosti vyplývající ze schváleného systému jakosti a bude jej udržovat, aby byl i nadále přiměřený a účinný.

Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce informuje oznámený subjekt, který schválil systém jakosti, o každé zamýšlené aktualizaci systému jakosti.

Oznámený subjekt posoudí navrhované změny a rozhodne, zda změněný systém jakosti stále ještě splňuje požadavky podle bodu 3.2 nebo zda se požaduje nové posouzení.

Oznámený subjekt oznámí výrobci své rozhodnutí. Oznámení musí obsahovat závěry kontrol a odůvodněné rozhodnutí o posouzení.

4. *Dozor, za který odpovídá oznámený subjekt*

4.1 Účelem dozoru je zajistit, aby výrobce řádně plnil povinnosti vyplývající ze schváleného systému jakosti.

4.2 Výrobce umožní oznámenému subjektu za účelem inspekce vstup do prostor určených pro výrobu, kontrolu, zkoušení a skladování a poskytne mu všechny potřebné informace, zejména:

— dokumentaci systému jakosti,

— záznamy o jakosti, např. protokoly o kontrolách, výsledky zkoušek, údaje o kalibraci, zprávy o kvalifikaci příslušných pracovníků atd.

4.3 Oznámený subjekt pravidelně provádí audity, aby se ujistil, že výrobce udržuje a používá systém jakosti, a předává výrobci zprávu o auditu.

4.4 Kromě toho může oznámený subjekt uskutečnit u výrobce neočekávané inspekční prohlídky. Při těchto inspekčních prohlídky může oznámený subjekt v případě potřeby provést nebo dát provést zkoušky, aby ověřil, zda systém jakosti řádně funguje. Oznámený subjekt poskytne výrobci zprávu o inspekci a při provedení zkoušky rovněž protokol o zkoušce.

5. Výrobce uchovává pro potřebu vnitrostátních orgánů po dobu nejméně 10 let od posledního dne výroby daného výrobku:

— dokumentaci uvedenou v bodu 3.1 druhé odrážce,

— aktualizaci uvedenou v bodu 3.4 druhém odstavci,

— rozhodnutí a zprávy oznámeného subjektu uvedené v bodu 3.4 v posledním odstavci a bodech 4.3 a 4.4.

6. Každý oznámený subjekt poskytne ostatním oznámeným subjektům příslušné informace týkající se vydaných a odňatých schválení systému jakosti.

Modul E: zabezpečování jakosti výrobků

1. Tento modul popisuje postup, kterým výrobce, který plní povinnosti podle bodu 2, zajišťuje a prohlašuje, že kotle a spotřebiče jsou ve shodě s typem popsaným v certifikátu ES přezkoušení typu. ►M1 Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce usazený ve Společenství opatří každý kotel a spotřebič označením CE a vypracuje písemné prohlášení o shodě. Označení CE musí být doplněno identifikačním číslem oznámeného subjektu odpovědného za kontroly podle bodu 4. ◄

2. Výrobce používá schválený systém jakosti pro výstupní kontrolu a zkoušení kotlů a spotřebičů podle bodu 3. Výrobce podléhá dozoru podle bodu 4.

▼B

3. *Systém jakosti*

3.1 Výrobce podá u oznámeného subjektu, který si zvolil, žádost o posouzení systému jakosti pro jím vyráběné kotle a spotřebiče.

Žádost musí obsahovat:

— všechny příslušné informace o předpokládané kategorii kotlů a spotřebičů,

— dokumentaci systému jakosti,

— technickou dokumentaci schváleného typu a kopii certifikátu ES přezkoušení typu.

3.2 Každý kotel nebo spotřebič je podle systému jakosti zkontrolován a jsou provedeny odpovídající zkoušky stanovené v příslušné normě (normách) podle článku 5 nebo rovnocenné zkoušky s cílem ověřit shodu s příslušnými požadavky směrnice. Všechny podklady, požadavky a předpisy používané výrobcem musí být systematicky a uspořádaně dokumentovány ve formě písemných koncepcí, postupů a návodů. Tato dokumentace systému jakosti musí umožňovat jednoznačný výklad programů jakosti, plánů jakosti, příruček jakosti a záznamů o jakosti.

Dokumentace systému jakosti musí obsahovat zejména přiměřený popis:

— cílů jakosti a organizační struktury, odpovědností a pravomocí vedení, pokud jde o jakost výrobků,

— kontrol a zkoušek, které budou provedeny po výrobě,

— prostředků umožňujících dozor nad efektivním fungováním systému jakosti,

— záznamů o jakosti, např. protokolů o kontrolách, výsledků zkoušek, údajů o kalibraci, zpráv o kvalifikaci příslušných pracovníků atd.

3.3 Oznámený subjekt posoudí systém jakosti s cílem určit, zda splňuje požadavky podle bodu 3.2. U systémů, které používají příslušnou harmonizovanou normu, se shoda s těmito požadavky předpokládá.

V týmu auditorů musí být alespoň jeden člen, který má zkušenosti s posuzováním technologie daného výrobku. Součástí posouzení musí být inspekční prohlídka v provozních prostorách výrobce.

Rozhodnutí musí být oznámeno výrobci. Oznámení musí obsahovat závěry kontrol a odůvodněné rozhodnutí o posouzení.

3.4 Výrobce se zaváže, že bude plnit povinnosti vyplývající ze schváleného systému jakosti a bude jej udržovat, aby byl i nadále přiměřený a účinný.

Výrobce nebo jeho zplnomocněný zástupce informuje oznámený subjekt, který schválil systém jakosti, o každé zamýšlené aktualizaci systému jakosti.

Oznámený subjekt posoudí navrhované změny a rozhodne, zda změněný systém jakosti stále ještě splňuje požadavky podle bodu 3.2 nebo zda se požaduje nové posouzení.

Oznámený subjekt oznámí výrobci své rozhodnutí. Oznámení musí obsahovat závěry kontrol a odůvodněné rozhodnutí o posouzení.

4. *Dozor, za který odpovídá oznámený subjekt*

4.1 Účelem dozoru je zajistit, aby výrobce řádně plnil povinnosti vyplývající ze schváleného systému jakosti.

4.2 Výrobce umožní oznámenému subjektu za účelem inspekce přístup do prostor určených pro kontrolu, zkoušení a skladování a poskytne mu všechny potřebné informace, zejména:

— dokumentaci systému jakosti,

— technickou dokumentaci,

— záznamy o jakosti, např. protokoly o kontrolách, výsledky zkoušek, údaje o kalibraci, zprávy o kvalifikaci příslušných pracovníků atd.

4.3 Oznámený subjekt pravidelně provádí audity, aby se ujistil, že výrobce udržuje a používá systém jakosti, a předává výrobci zprávu o auditu.

▼B

4.4 Kromě toho může oznámený subjekt uskutečnit u výrobce neočekávané inspekční prohlídky. Při těchto inspekčních prohlídkách může oznámený subjekt v případě potřeby provést nebo dát provést zkoušky, aby ověřil, zda systém jakosti řádně funguje. Oznámený subjekt poskytne výrobci zprávu o inspekci a při provedení zkoušky rovněž protokol o zkoušce.

5. Výrobce uchovává pro potřebu vnitrostátních orgánů po dobu nejméně 10 let po vyrobení posledního kotle nebo spotřebiče:

— dokumentaci uvedenou v bodu 3.1 druhém odstavci třetí odrážce,

— aktualizaci uvedenou v bodu 3.4 druhém odstavci,

— rozhodnutí a zprávy oznámeného subjektu uvedené v bodu 3.4 posledním odstavci a bodech 4.3 a 4.4.

6. Každý oznámený subjekt poskytne ostatním oznámeným subjektům příslušné informace týkající se vydaných a odňatých schválení systému jakosti.

▼B

PŘÍLOHA V

Minimální kritéria, která mají členské státy brát v úvahu při jmenování oznámených subjektů

1. Subjektem, jeho ředitelem a pracovníky odpovědnými za provádění ověřovacích zkoušek nemohou být osoby, které navrhují, vyrábějí, dodávají nebo instalují spotřebiče, jejichž inspekci provádějí, ani zplnomocněný zástupce některé z těchto stran. Nesmějí se podílet ani přímo, ani jako zplnomocnění zástupci při navrhování, výrobě, uvádění na trh nebo údržbě daných kotlů a spotřebičů. To nevylučuje možnost výměny technických informací mezi výrobcem a oznámeným subjektem.

2. Subjekt a jeho pracovníci jsou povinni provádět ověřovací zkoušky na nejvyšším stupni profesionální důvěryhodnosti a technické způsobilosti a nesmějí být vystaveni žádným tlakům a stimulům, zejména finančním, které by mohly ovlivnit jejich rozhodování o výsledcích inspekce, zejména ze strany osob nebo skupin osob, které jsou na výsledcích ověřování zainteresovány.

3. Subjekt musí mít k dispozici nezbytné pracovníky a vlastnit potřebné vybavení, aby mohl řádně vykonávat správní a technické úkony spojené s ověřováním; musí mít rovněž přístup k vybavení požadovanému pro zvláštní ověřování.

4. Pracovníci odpovědní za inspekce musí mít:

   — odpovídající technické a odborné vzdělání,

   — dostatečné znalosti o požadavcích na provádění inspekcí a odpovídající zkušenosti s těmito inspekcemi,

   — schopnost vypracovávat certifikáty, záznamy a zprávy nutné k doložení provedených inspekcí.

5. Musí být zaručena nestrannost pracovníků vykonávajících inspekci. Jejich odměňování nesmí záviset na počtu provedených inspekcí nebo na výsledcích těchto inspekcí.

6. Subjekt uzavře pojištění odpovědnosti osob, pokud tuto odpovědnost nepřevzal stát v souladu s vnitrostátními předpisy nebo pokud není za inspekce přímo odpovědný sám členský stát.

7. Pracovníci subjektu jsou povinni zachovávat služební tajemství v rámci provádění této směrnice nebo vnitrostátního právního předpisu, kterým se tato směrnice provádí (kromě osobních setkání s pracovníky příslušných správních orgánů státu, v němž vykonávají svou činnost).